

Gömöri görbetészta

3 nagy marék liszt,
2 db tojás,
2 dkg szalakáli,
3 kis marék cukor,
1 db citrom leve és héja,
1 tojásnyi zsír,
tej annyi, amennyit
igényel,
pici só,
tetejére cukrozott,
darabolt díó.

Kinyújtás után két ujjnyi csíkokra vágni,
görbe sütőlemezen sütni.

Azt mondják, boldog, aki örülni tud egy aprócska nyíló virágnak, észreveszi a naplemente szépségét, a kelő hold fényét, elmerengve tud hallgatni szívéhez szóló muzsikát és önfeledten tud hátán lovagoltatni gyermeket, unokát. Aki többre, nagyobbra vágyik, azt hiszem, ritkán boldog. Pedig állítom: ahhoz, hogy örömet szerezzünk magunknak és másoknak, néha elég egy szép, vagy hasznos kedvtelés.

Nagyon sokunkat a hobbija segít ahhoz, hogy a munkával és az élet egyéb történéseivel járó terheket, gondokat könnyebben viseljük. Nekem ilyen hobbim a festés, a rajzolás. Mindig irigyeltem a kézműveseket, akiknek „alkotás” kerül ki a kezük közül, és mindig azt képzeltem, hogy ez boldogít. Ezért is iratkoztam be pár évvel ezelőtt egy képzőművész körbe, ahol *Buna Konstantin* festőművész tanár irányításával tízen tanultunk. Úgy gondoltam, ha arra képes leszek, hogy egy idő után magamnak tetsző dolgokat készítssek, az mindenképpen megelégedetté tesz és örülni fogok. Céloom csak annyi volt, hogy megpróbáljak a magam ízlése

Vallomások örömeinkről

Gömörszőlős.
Ilyen képeslapokat rajzoltunk és küldtünk a családnak

szerinti szép képet csinálni, és ezzel a lakásomat feldíszíteni.

Egyébként az igazán szép képek nagyon hangulatossá, meleggé tudják varázsolni az otthonunkat.

A tanulás hosszú és küzdelmes folyamat, ennek – úgy érzem – elején vagyok, de a kitűzött cél máris kezd átalakulni, illetve kibővülni. Művészettörténetet – holmi tantervi hiba miatt – nem tanultam, s ez hiányzik. Nagyon sokat kell olvasnom ahhoz, hogy kezdjek eligazodni a művészeti irányzatok, a csodálatos és híres alkotások között, megértem az izmusokat és próbáljam értelmezni a modern

törekvéseket. Így jutottam odáig, hogy elfogadjam: az alkotásnak nemcsak szépségnek, de üzenethordozónak is kell lennie, amihez talán többre van szükség, mint a kézműves ügyessége.

Leonardo azt vallja: „A festmény tudatos rendező tevékenység eredménye, műalkotás; ezt az elrendezést (komponálást) egyetlen végső cél irányítja: a mondanivaló minél teljesebb kifejezése. A képet a kifejezés ereje teszi művészivé.”

Ma már én is keresem az utat, melyen eljuthatnék az önkifejezésig. Ebben a kísérletező munkában nagyon sokat segítettek az alkotótáborban szerzett élmények. Az elmúlt évben Királdon, az idén nyáron Gömörszőlősen voltunk. Ez utóbbi csodálatos, szinte érintetlen falucska 126 lakossal, a hegyek övezte völgyben. Polgármestere, *E. Kovács László* festőművész nagyon sokat tesz azért, hogy a népművészet és népi kultúra hagyományait összegyűjtse, megőrizze. E kis faluban komoly értékeket tároló múzeum és szabadtéri kiállítás van. Táborunk népfőiskolai jelleggel működött. Előadásokat hallgattunk, népdalt tanultunk, táncszert szerveztünk, megismerkedtünk *Mács József* pozsonyi íróval, *Veres János* rimaszombati költővel, meglátogattuk a szlovákiában élő *Igo Aladár* faragó mester műhelyét és még sok egyéb élményben volt részünk.

A legmegragadóbb a falu lakóinak őszinte, szívélyes barátsága, meleg vendégszeretete és érdeklődése volt. Ez a környezet és légkör mindannyiunkra inspirálóan hatott és a két hét alatt sok szép alkotás született a gömöri tájról és emberekről. Még süteményreceptet is kaptunk

Absztrakt

kraplakk karika
okker kocka
narancs vonal
citrom folt
piros gömbök
fekete tömbök
zöld háttérben
festmény volt.

emlékbe, melyet szíves ajánlással adok közre. Gömöri Műhely címmel újságot is szerkesztettünk rajzos illusztrációkkal.

Visszatérve az alkotótábori hatásokra, még a múlt évben történt, hogy téma-keresés közben a Tanár úr felhívta figyelmemet egy közeli épület szépen bonyolult felépítésére, szerkezetére. A látvány szokásostól eltérő értelmezésének megvilágítása elindított a konstruktívizmushoz közelálló irányba. Megpróbáltam, és azóta is kísérletezek ennek a kifejezési formának a fejlesztésével, a tárgyak lényegének kiemelésével és dekoratív ábrázolásával. Közben tanulom tovább a realisztikus, valóságghú és szép képi ábrázolást és igen boldog vagyok, ha egy-egy munkám másoknak is megtetszik.

Hogy örömet fokozzam, festés közben szeretek zenét, különösen hegedűre írt műveket hallgatni. Aki élvezte már Mendelssohn, Csajkovszkij vagy Sibelius hegedűversenyeit, az tudja, milyen élményben van részem. Szokták mondani, hogy az ÉLET egyszeri és megismételhetetlen. Tegyük hát széppé sok-sok apró örömmel, főként, ha nagyobbra ma nem futja.

LIZÁK PÉTERNÉ